

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8763/2023
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Марко Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2101/22 од 21.09.2022. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2101/22 од 21.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2101/22 од 21.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1141/19 од 03.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди према туженој да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на кат. парцели .. површине 12045м² уписане у лист непокретности .. КО ..., што је тужена дужна признати и дозволити тужиоцу да своје право својине упише у лист непокретности код Службе за катастар непокретности ..., Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 2101/22 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П 1141/19 од 03.09.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из цитиране одредбе произилази да је погрешна примена материјалног права једини законски разлог за изјављивање ове врсте ревизије, али да би се о изјављеној посебној ревизији могло одлучивати потребно је и испуњење другог услова а то је да је због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана или ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правоснажном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је по основу одржаја стекао право својине на кат. парцели .. уписане у лист непокретности .. КО ... као државна својина, власништво Републике Србије, а на којој је тужилац уписан као корисник. У парницама ове врсте, оцена испуњености услова за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним околностима конкретног случаја.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, као и да не постоји потреба за новим тумачења права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана. Одлуке на које указује ревидент су без утицаја, с обзиром да одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници, као што је већ указано, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донеом применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.02.2019. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**